

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

12 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie, Alerguș Constantin, Cobzac Elena, Boico Victor

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul participant în instanța de Apel Comrat, Andronic Natalia, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 26 decembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Sanduța Eduard XXXXX, născut la XXXXX, originar din XXXXX și domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 10.12.2015 – 08.08.2016 (prima instanță);
2. 16.09.2016 – 21.12.2016 (instanța de apel);
3. 06.03.2017 – 16.05.2017 (instanța de recurs ordinar);
4. 06.06.2017 – 26.12.2017 (instanța de apel);
5. 03.03.2018 – 12.06.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 08 august 2016 Sanduța Eduard a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 217 alin.(4) lit. b) Cod penal la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate legată de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani;

- art. 248 alin.(5) lit. d) Cod penal la 3 ani închisoare.

În temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, lui Sanduța Eduard i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a exercita activitate legată de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani.

Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoarea stabilită în privința lui Sanduța Eduard a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 5 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul Sanduța Eduard în perioada lunii mai 2015 a procurat mijlocul de transport de marca „Audi A6” cu n/î XXXXX, cu care la 18 septembrie 2015, a părăsit teritoriul Republicii

Moldova, prin punctul de trecere a frontierei de stat Leușeni – Albița, în direcția României și ulterior, în țările Uniunii Europene.

Ulterior, în circumstanțe necunoscute de organul de urmărire penală, a intrat în posesia unei cantități deosebit de mari de hașiș, pe care urma să o introducă fraudulos pe teritoriul Republicii Moldova.

Astfel, continuând acțiunile criminale, îndreptate spre introducerea frauduloasă pe teritoriul Republicii Moldova a substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari, în scop de înstrăinare, Sanduța Eduard a confecționat un ascunziș, situat între podeaua mijlocului de transport și bancheta din spate a pasagerului a automobilului „Audi A6” cu numărul de înmatriculare XXXXX, unde a disimulat 90 de pachete cu hașiș, ambalate în materie polimerică.

La 03 noiembrie 2015, aproximativ la ora 20.22 după trecerea frontierei vamale de către Sanduța Eduard, prin punctul de trecere Giurgiulești – Galați auto, situat în s. Giurgiulești, r-nul Cahul, automobilul de marca „Audi” de model ”A6” cu n/î XXXXX a fost supus percheziției.

În rezultatul percheziției, în ascunzișul confecționat artizanal, situat între podeaua mijlocului de transport și bancheta din spate a pasagerului a automobilului de marca „Audi” de model „A6” cu n/î XXXXX, au fost depistate și ridicate 90 de pachete de polietilenă, în care se afla substanță solidă, de culoare cafenie, de proveniență vegetală, cu miros specific.

Potrivit raportului de expertiză nr. 10177 din 05 noiembrie 2015, masa vegetală alcătuită din 604 brichete, presate, de culoare cafenie, din cele 90 de pachete prezentate spre cercetare, ridicate la data de 04 noiembrie 2015, în urma percheziției automobilului de marca „Audi” de model „A6” cu n/î XXXXX, reprezintă hașiș, cu masa totală de 59,5 kg.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, acțiunile inculpatului au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 217¹ alin. (4) lit. b) și d) Cod penal adică *circulația ilegală a substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor lor, manifestată prin păstrarea și transportarea lor, în scop de înstrăinare, de către un grup criminal organizat, în proporții deosebit de mari.*

Tot Sanduța Eduard a fost învinuit de faptul că, fiind membru al unui grup criminal organizat specializat în punerea în circulație a substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari, a transportat fraudulos peste frontiera vamală a Republicii Moldova, substanțe narcotice în proporții deosebit de mari, în scop de înstrăinare.

Acțiunile inculpatului indicate supra au fost încadrate de organul de urmărire penală în baza art. 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, contrabanda, adică *trecerea peste frontiera de stat a Republicii Moldova a substanțelor narcotice, tăinuindu-le de controlul vamal, prin ascunderea în alte locuri special pregătite sau adaptate în acest scop, în proporții deosebit de mari.*

Prima instanță a statuat asupra necesității recalificării acțiunilor inculpatului Sanduța Eduard din prevederile art. 217¹ alin. (4) lit. b) și d) Cod penal, în cele ale

art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, din motiv că nu s-a dovedit scopul de înstrăinare și faptul că inculpatul face parte dintr-un grup criminal organizat.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către:

3.1 Procurorul în Procuratura r. Cahul, Gavrușenco Tatiana prin care a solicitat repunerea în termen a apelului declarat, casarea integrală a sentinței din motivul ilegalității acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Sanduța E. să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217¹ alin.(4) lit. b), d) Cod penal la 7 ani închisoare și în baza art. 248 alin.(5) lit. d) Cod penal la 3 ani închisoare, cu aplicarea art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor, lui Sanduța E. să-i fie stabilită o pedeapsă definitivă de 8 ani închisoare.

Procurorul a menționat că Sanduța E., fiind membru al unui grup criminal organizat, specializat în punerea în circulație a substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari, a transportat fraudulos peste frontiera vamală a Republicii Moldova, substanțe narcotice în proporții deosebit de mari, în scop de înstrăinare, iar prima instanță neîntemeiat a recalificat acțiunile inculpatului excluzând din învinuirea ultimului calificativul prevăzut de art. 217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal, motivînd că partea acuzării nu a probat faptul că cantitatea de droguri sub formă de hașiș introdusă de către acesta în țară era cu scop de înstrăinare.

În opinia apelantului, atît în cadrul urmăririi penale, cît și în cadrul judecării cauzei, a fost stabilit cu certitudine că Sanduța E., nu este consumator de droguri și substanțe narcotice sub formă de hașiș. Respectiv, scopul acestuia era doar de a transporta fraudulos substanțele narcotice peste frontiera vamală a Republicii Moldova, avînd scopul de a le înstrăina. Din atare considerente, procurorul a susținut că, la caz, acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate juridic în baza art. 217¹ alin. (4) lit. b) și d) Cod penal, dar nu în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal.

Totodată, acuzatorul de stat a subliniat că, cauza penală în privința lui Sanduța E. a fost disjunsă de la materialele altei cauze penale privind activitatea unui grup criminal organizat, specializat în punerea în circulație a substanțelor narcotice în scopul obținerii de profit, iar inculpatul fiind membru al acestui grup criminal, avea rolul de a introduce fraudulos peste frontiera vamală a Republicii Moldova substanțe narcotice, adică avea calitate de transportator.

La fel, apelantul a evidențiat că prima instanță nu a luat în considerare declarațiile martorului Bucătaru O., care a menționat că, în exercițiul funcției a identificat activitatea criminală a unei grupări, specializate în punerea în circulație a substanțelor narcotice în scopul obținerii de profit. Astfel, în rezultatul măsurilor speciale de investigație efectuate, acesta a identificat că unul dintre membrii grupării date, Sanduța E., are rolul de căraș, adică de a transporta și introduce substanțe narcotice peste frontiera vamală a Republicii Moldova, pe care alți

membri ai grupării la rândul său, identitatea cărora pînă la acel moment nu era cunoscută organului de urmărire penală, urmau deja să o pună în circulație.

Subsidiar celor consemnate, apelantul a menționat că, la data de 08.08.2016 a fost informat despre pronunțarea dispozitivului sentinței, urmînd ca ulterior instanța să anunțe părțile despre pronunțarea integrală a hotărîrii. La 15-16 august 2016, procurorul a solicitat dispozitivul sentinței sau sentința integrală, primind răspuns că asupra acesteia se lucrează încă, apoi va fi înmînată părților.

Ulterior, din motiv că instanța nu a adus la cunoștința părților copia sentinței integrale, la 22.08.2016, procurorul a solicitat repetat informația privind redactarea acesteia, după care instanța a expediat o copie a sentinței în adresa procuraturii Cahul, la data de 01.09.2016. Reieșind din cele expuse, procurorul a pledat pentru repunerea în termen a apelului declarat la data de 15.09.2016.

3.2. Avocatul Grecu I., acționînd în numele inculpatului, a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri prin care Sanduța E. să fie achitat, din motiv că instanța de fond superficial și-a motivat soluția de condamnare în privința ultimului. Or, în cadrul examinării cauzei s-a dovedit cu certitudine faptul că inculpatul nu cunoștea despre existența substanțelor narcotice ce au fost descoperite la 03 noiembrie 2015, în punctul de trecere Giurgiulești-Galați auto, în unitatea de transport de model „Audi A6” pe care o conducea.

Avocatul a menționat că învinuirea incriminată inculpatului are un caracter formal și abstract, dat fiind că, prin actul de învinuire se pretinde că inculpatul ar fi făcînd parte dintr-un grup criminal organizat și ar fi organizat transportarea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari, totodată se face mențiunea că în circumstanțe necunoscute de organul de urmărire penală acesta a intrat în posesia unei cantități deosebit de mari de hașiș, însă conform art.113 Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală. La caz, apelantul a specificat că învinuirea adusă inculpatului contravine în mod evident dreptului garantat prin art.6 paragraf. 1 din Convenția Europeană, dreptul la un proces echitabil.

Totodată, apelantul a menționat că declarațiile martorului Bucătaru O., urmau a fi apreciate critic de către instanța de judecată, deoarece ultimul a făcut trimitere numai la careva acțiuni de investigație operativă, care nu pot sta la baza acuzării unei persoane, totodată, subliniind faptul că, concluziile despre vinovăția persoanei de săvîrșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 21 decembrie 2016 a fost respins apelul declarat de avocatul Grecu I. în numele inculpatului și a fost repus în termen și admis apelul procurorului, cu casarea integrală a sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care Sanduța E. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 217 alin.(4) lit. b) Cod penal la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitatea legată de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani;

- art. 248 alin.(5) lit. b) Cod penal la 3 ani închisoare.

Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Sanduța E. definitiv i-a fost stabilită pedeapsa de 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate legată de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani.

Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită în privința lui Sanduța E. a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 5 ani.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță la data de 08.08.2016 a pronunțat doar dispozitivul sentinței, care la data de 26.08.2016, a fost expediată procurorilor, care au reprezentat învinuirea în prima instanță.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că încălcarea termenului pentru declararea apelului de către procuror a fost determinată de motive întemeiate, și anume reieșind din faptul că instanța de judecată a încălcat normele de procedură penală la adoptarea sentinței și înmânarea acesteia participanților la proces, care nu poate fi pusă pe seama procurorului. Or, încălcarea termenului legal de contestare a fost generată de neinformarea despre existența actului judecătoresc pasibil contestării și nu de lipsa opțiunii participantului de a exercita contestarea actului judecătoresc.

Analizând probele cercetate direct și nemijlocit în instanța de apel, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării și apreciindu-le în baza propriei convingeri, instanța de apel a ajuns la concluzia că, în speța dată, nu și-a găsit confirmarea vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin.(4) lit. b), d) Cod penal, după cum pledează procurorul.

Instanța a conchis asupra acestei concluzii reieșind din faptul că, partea acuzării a pus la baza învinuirii, pe acest capăt de acuzare, următoarele probe:

- procesul-verbal de percheziție din 04.11.2015, potrivit căruia în automobilul de model „Audi A6” cu numărul de înmatriculare XXXXX, condus de inculpat, au fost depistate și ridicate 90 de brichete de diferite dimensiuni, învelite în ambalaj polimeric, care erau ascunse sub podeaua banchetei din spate a pasagerului;

- raportul de expertiză chimică nr.10177 din 05 noiembrie 2015, din care rezultă că, masa vegetală alcătuită din 604 brichete presate de culoare cafenie, din 90 pachete prezentate la cercetare, ridicate în cadrul percheziției, reprezintă hașiș, cu masa totală de 59,5 kg;

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 19.11.2015, conform căruia la examinarea automobilului de model „Audi A6” cu numerele de înmatriculare XXXXX a fost supus examinării ascunzișul confecționat artizanal în podeaua banchetei din spate a mijlocului de transport și portbagajul automobilului, destinat

pentru trecerea frauduloasă peste frontiera vamală a Republicii Moldova a substanțelor narcotice;

- și declarațiile martorului Bucătaru O., care a menționat că pe inculpat îl cunoaște doar din activitatea de serviciu. Acesta fiind în vizorul lor de mai mult timp și prin analiza persoanelor a fost stabilit că există riscul ca persoana dată să fie utilizată ca curier, fapt care l-a impus să-l stopeze, conștientizând că rolul lui Sanduța E. era de curier simplu, automobilul și persoana dată, au fost verificate în vederea depistării substanțelor narcotice.

În urma cercetării probelor nominalizate, instanța a constatat că partea acuzării nu a demonstrat că în acțiunile inculpatului se regăsește componența de infracțiune prevăzută de art. 217¹ alin.(4) lit. b) și d) Cod penal, a cărei latură subiectivă se caracterizează prin intenție directă, iar scopul de înstrăinare este un element indispensabil pentru a califica acțiunile inculpatului în baza articolului respectiv, fiind necesar ca făptuitorul să acționeze pentru înstrăinarea substanțelor narcotice sau psihotrope, ceea ce la caz nu s-a demonstrat.

Or, din conținutul învinuirii formulate, rezultă că inculpatului îi este incriminat că a organizat transportarea frauduloasă peste frontiera vamală a Republicii Moldova a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare, însă învinuirea nu conține mențiuni din care s-ar deduce că inculpatul a urmărit scopul de înstrăinare a substanțelor narcotice. Probe în acest sens, la materialele dosarului nu au fost administrate, iar declarațiile martorului Bucătaru O., precum că din informațiile operative rezultă că Sanduța E. face parte dintr-un grup criminal organizat și rolul acestuia era de curier, nu au fost reținute de către instanță din considerentul că, martorul nu indică la existența unei înțelegeri a inculpatului cu cei care urmează să procure substanțele narcotice, potențiali posesori, cumpărători, vânzători, sau la careva conexiuni a acestora cu inculpatul sau persoane din anturajul lui.

Instanța de apel a evidențiat că pentru stabilirea prezenței scopului de înstrăinare, este necesară identificarea tuturor acestor circumstanțe în cumul și nu doar unele din ele, ceea ce la caz nu s-a realizat nefiind demonstrat că inculpatul a săvârșit infracțiunea incriminată ca fiind un membru al grupului criminal organizat.

Prin urmare, reieșind din cumulul de probe administrate la materialele dosarului, instanța de apel a conchis că este demonstrată pe deplin vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 217 alin.(4) lit. b) Cod penal, *circulația ilegală a substanțelor narcotice manifestată prin păstrarea și transportarea lor, fără scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari, faptă care s-a confirmat ca urmare a percheziției efectuate la 04 noiembrie 2015 în mijlocul de transport de model „Audi A6”, cu numerele de înmatriculare DS321 DT, care aparține cu drept de proprietate inculpatului, ce era parcat în punctul de trecere a frontierei Giurgiulești-Cahul auto, situat în s. Giurgiulești, r-nul Cahul, și în care au fost depistate și ridicate 90 de brichete de diferite dimensiuni, învelite*

într-un ambalaj polimeric, care erau ascunse sub podeaua banchetei din spate a pasagerului, iar conform raportului de expertiză chimică nr.10177 din 05 noiembrie 2015, s-a stabilit că masa vegetală alcătuită din 604 brichete presate de culoare cafenie, din cele 90 de pachete prezentate la cercetare, ridicate în urma percheziției, reprezintă hașiș, cu masa totală de 59,5 kg.

În același sens, s-a remarcat că, deși acuzarea i-a incriminat inculpatului, semnul calificativ – săvârșirea infracțiunii de un grup criminal organizat, totuși nu a încadrat acțiunile acestuia în baza art. 42, 46 Cod penal. Mai mult ca atât, instanța de apel a mai specificat că, deși între infracțiunile imputate prin rechizitoriu lui Sanduța E. există un concurs ideal de infracțiuni, partea acuzării doar în baza art. 217¹ alin.(4) lit. b) și d) Cod penal i-a incriminat comiterea infracțiunii de un grup criminal organizat, iar pe art. 248 Cod penal, nu.

Sub aceste aspecte, Colegiul judiciar a considerat că, partea acuzării nu a prezentat probe pertinente și concludente, care în afara oricărui dubiu să demonstreze că inculpatul la transportarea substanțelor narcotice peste frontiera de stat a Republicii Moldova a acționat ca membru al grupului criminal organizat, mai mult, la materialele dosarului nu există nici cel puțin informații operative administrate care ar confirma că inculpatul este membru al unui grup criminal organizat, cine este organizatorul, conducătorul grupului, rolul acestuia în cadrul grupului, sau careva mențiuni despre alți eventuali membri ai grupului criminal.

Un singur fapt, că la materialele dosarului este anexată ordonanța procurorului din 16 noiembrie 2015, de disjungere într-o procedură separată a materialelor cauzei pe faptul păstrării și transportării substanțelor narcotice, în proporții deosebit mari, de către Sanduța E. în care procurorul constată că, temei pentru pornirea urmăririi penale au servit materialele parvenite de la Direcția Antidrog a INI IGP, pe faptul punerii în circulație a substanțelor narcotice sub formă de heroină de către un grup criminal organizat, membru al cărui este și Lungu V., ulterior s-a aflat că și Sanduța E., nu este suficient de a constata că Sanduța E. este membru al unui grup criminal organizat.

În consecință, instanța de apel a remarcat că prima instanță, în urma aprecierii probelor administrate la dosar, întemeiat a ajuns la concluzia că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin.(4) lit. b) și d) Cod penal, nu și-a găsit confirmarea, însă s-a demonstrat vina acestuia de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin.(4) lit. b) Cod penal.

De asemenea, instanța a apreciat că vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 248 alin.(5) lit. d) Cod penal contrabanda, *adică trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a substanțelor narcotice, tăinuindu-le de controlul vamal, prin ascunderea în locuri special pregătite sau adaptate în acest scop, în proporții deosebit de mari*, la fel s-a confirmat.

Cu toate acestea, instanța de apel a consemnat că, lecturând textul sentinței contestate, deși prima instanță a ajuns la concluzia condamnării inculpatului, totuși în partea descriptivă a sentinței nu a fost constatată fapta considerată ca fiind

dovedită, prin aceasta fiind încălcate prevederile art. 394 Cod de procedură penală, eroare ce urmează a fi corectată de instanța de apel prin rejudecarea cauzei.

Pe de altă parte, instanța nu a reținut argumentele părții apărării precum că inculpatul nu cunoștea despre existența substanțelor narcotice în mașina sa, dat fiind că automobilul său s-a aflat o perioadă în parcare în or. Paris, Franța. Versiunea dată a fost apreciată critic de către Colegiul judiciar, ca o tactică de apărare pentru eschivarea de la răspunderea penală, iar Sanduța E. la etapa urmăririi penale nu a dat declarații, această versiune menționând-o abia la judecarea cauzei de către prima instanță, iar procedând în așa mod inculpatul a lipsit organul de urmărire penală să verifice versiunea dată.

Cu privire la individualizarea pedepsei, instanța de apel, analizând ansamblul de circumstanțe ce caracterizează persoana inculpatului, în raport cu faptele infracționale comise și urmările avute a considerat că corectarea și reeducarea acestuia este posibilă fără izolarea lui de societate, adică cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de 5 ani.

5. Decizia instanței de apel, a fost atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1 Procurorul – șef – interimar al Procuraturii de circumscripție Cahul, invocând drept temeiuri pct. 6), 10), 12), 16) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, solicitând casarea totală a deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, invocând:

Instanța de apel nu a ținut cont de cerințele art.414 și art. 417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală.

Astfel, Sanduța E. a fost învinuit de faptul că a săvârșit cu vinovăție infracțiunea de circulație ilegală a substanțelor narcotice, în scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari, de un grup criminal organizat, adică fapta prejudiciabilă prevăzută de legea penală în art. 217¹ alin.(4) lit. b) și d) Cod penal, iar instanțele eronat au conchis asupra recalificării acțiunilor acestuia în baza art. 217 alin. (4) lit. d) Cod penal, din motiv că de partea acuzării nu au fost aduse probe suficiente întru confirmarea vinovăției de cele incriminate prin rechizitoriu.

În opinia procurorului, vinovăția inculpatului a fost indubitabil dovedită, prin probele administrate la dosar. Or, potrivit raportului de expertiză nr. 10177 din 05 noiembrie 2015, masa vegetală alcătuită din 604 brichete, presate, de culoare cafenie, din cele 90 de pachete prezentate la cercetare, ridicate la data de 04 noiembrie 2015, în urma percheziției automobilul de marca „Audi A6” cu n/î XXXXX reprezintă hașiș, cu masa totală de 59,5 kg.

Conform Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr.79 din 23.01.2006 „Privind aprobarea Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora”, cu modificările și completările ulterioare, cantitatea de 59,5 kg de hașiș, constituie proporții deosebit de mari.

Mai mult, potrivit Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr.1088 din 05.10.2004 „Cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor acestora supuse controlului”, cu completările și modificările ulterioare, hașișul este inclus în „Tabelul nr. 1. Substanțele narcotice și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicinale. Lista nr. 1 Substanțele narcotice”.

Reieșind din cele expuse, în opinia procurorului, prin acțiunile sale intenționate, manifestate prin păstrarea și transportarea substanțelor narcotice, în proporții deosebit de mari, săvârșite în scop de înstrăinare, Sanduța E., a comis anume infracțiunea prevăzută de art.217¹ alin.(4) lit. b) și d) Cod penal.

Tot el, prin acțiunile sale intenționale, manifestate prin trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a substanțelor narcotice, tăinuindu-le de la controlul vamal, prin ascunderea în locuri special pregătite sau adaptate în acest scop, în proporții deosebit de mari, a comis și infracțiunea prevăzută de art.248 alin.(5) lit. d) Cod penal.

Recurentul a remarcat că, atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul judecării cauzei, a fost stabilit cu certitudine că inculpatul nu este consumator de droguri, inclusiv de substanțe narcotice sub formă de hașiș, scopul acestuia fiind doar transportarea ilegală a drogurilor peste frontiera vamală a Republicii Moldova cu mijlocul de transport ce-i aparținea, adică nu în scopul consumului personal, dar în scop de înstrăinare ulterioară.

În aceiași ordine de idei, sa menționat că, ținând cont de cantitatea de droguri ridicată și depistată în cadrul percheziției din 04 noiembrie 2015 la punctul de trecere a frontierei de stat „Giurgiulești - Galați Auto” în automobilul de model „Audi A6” - 59,5 kg de hașiș, s-a concluzionat că Sanduța E. a introdus hașișul în proporții deosebit de mari pe teritoriul Republicii Moldova, în scopul înstrăinării acestuia, adică transmiterii ulterioare altei persoane.

Totodată, sa menționat și faptul că instanțele nu au luat în considerare declarațiile martorului Bucătaru O., date în prima instanță la 15 iulie 2015, care nu se regăsesc nici în decizia instanței de apel și care dovedesc că Sanduța E. face parte dintr-un grup criminal organizat.

Din atare considerente, procurorul a susținut că concluzia instanțelor de judecată, prin care au fost recalificate acțiunile inculpatului din art.217¹ alin.(4). lit. b), d) Cod penal în cele ale art.217 alin.(4). lit. d) Cod penal, din motive că nu a fost probat de către partea acuzării scopul de înstrăinare a substanțelor narcotice, este una neîntemeiată și pripită, care este combătută de celelalte probe administrate la cauza penală.

De asemenea, recurentul a indicat că, deși inculpatul a negat intenția de înstrăinare, prin probe directe și indirecte s-a demonstrat scopul de realizare a acestora. Astfel, din analiza acțiunilor înfăptuite de către inculpat se constată, că substanțele narcotice depistate erau ascunse în diferite locuri ale automobilului, iar potrivit raportului de expertiză nr.10266 din 11 noiembrie 2015, pe ambalajul

polimeric în care au fost împachetate cele 90 de brichete de droguri, depistate în cadrul percheziției în automobilul lui Sanduța E., o urmă digitală aparține altei persoane, ceea ce denotă faptul acționării ultimului în cadrul unui grup de persoane, cu repartizarea pentru fiecare a rolului său. La fel, se evidențiază că, în urma efectuării percheziției nu s-au depistat careva obiecte destinate consumului personal a substanțelor narcotice sau urme ale consumului de substanțe narcotice de către inculpat.

Referitor la soluționarea chestiunii cu privire la pedeapsă, recurentul a considerat că instanța de apel nu a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 7, 61, 75, 76, 90 Cod penal, de personalitatea inculpatului, de gravitatea infracțiunilor comise, de lipsa circumstanțelor atenuante, inculpatul nu a recunoscut vina, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, astfel greșit s-a conchis asupra stabilirii unei pedepse cu aplicarea art. 90 Cod penal.

5.2. Avocatul Grecu I., în numele inculpatului, solicitând casarea sentinței și deciziei, cu dispunerea achitării inculpatului, invocând drept temei de casarea pct. 7) și 8) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală.

Recurentul a considerat că instanța de apel neîntemeiat a repus în termen apelul procurorului datat cu 15 septembrie 2016, adică depus la a 38-a zi de la data pronunțării integrale a sentinței, cu întârziere de 23 zile și nu și-a argumentat suficient soluția, ceea ce a dus la încălcarea dreptului la un proces echitabil garantat inculpatului de art. 6 CEDO.

Totodată, recurentul a considerat că instanța greșit a respins apelul declarat de partea apărării pe motiv că a fost dovedită vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) și art. 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, întrucât în acțiunile lui Sanduța E. nu se întrunesc elementele constitutive ale acestor infracțiuni.

Respectiv, avocatul a susținut că în speță s-a dovedit cu certitudine lipsa unui element esențial pentru ca persoana să fie trasă la răspundere penală și anume vinovăția acesteia. În acest sens, sa invocat că lipsesc careva probe că Sanduța E. ar fi avut intenția de a traversa cu mijlocul de transport peste frontiera Republicii Moldova substanțele narcotice sub formă de hașiș. Pe când instanțele de fond s-au bazat pe declarațiile martorului Bucătaru O., care declară că persoana s-a aflat sub monitorizare, dar totodată declară că nu este la curent de unde vine unitatea de transport, unde a fost parcată peste hotare, care a fost traseul acesteia. A fost cert faptul că depistarea substanțelor narcotice a avut loc datorită controlului selectiv fizic, care l-a efectuat Serviciul Vamal, după care Bucătaru O. a formulat o fabulă precum că inculpatul s-a aflat sub monitorizare.

În contextul celor menționate, avocatul a atenționat instanța de recurs că aprecierea eronată și superficială a circumstanțelor cauzei date, așa cum a fost admisă de către prima instanță și de către instanța de apel, duce la încălcarea drepturilor lui Sanduța E. la un proces echitabil, drept garantat de art. 6 paragraf 1

al Convenției (*Suominen c. Finlandei* (§ 34-38, hotărîrea din 1 iulie 2003), *Popov c. Moldovei* (§ 49-54, hotărîrea din 6 decembrie 2005), *Melnic c. Moldovei* (§ 39-44, hotărîrea 14 noiembrie 2006).).

Or, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Vinovăția trebuie să se întemeieze pe probe admisibile, concludente și pertinente, iar toate dubiile în probarea învinuirii, care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea inculpatului. Înlăturarea dubiilor trebuie realizată doar prin mecanismele prevăzute de legea procesual-penală (*Suominen c. Finlandei* (2003) § 37; *Kuznetsov și alții c. Rusiei* (2007) § 85; *Hirvisaari v. Finlanda*, § 30 (2001)).

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 16 mai 2017, recursurile ordinare au fost admise, casată total decizia cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Comrat.

6.1 Pentru a decide astfel, instanța de recurs a constatat că instanța de apel nu și-a onorat obligația de motivare a hotărîrii judecătorești impusă prin art. 6 paragraf. 1 din Convenția Europeană și nu a formulat un răspuns detaliat la problemele esențiale ridicate de părți, neredînd în considerentele hotărîrii argumentele care au condus la pronunțarea ei.

Astfel, în decizie lipsește argumentarea privind condamnarea inculpatului în baza art. 217 alin. (4) lit. d) și art. 248 alin. (5) lit. d) Cod penal și analiza minuțioasă și multidirecțională a probatoriului administrat, ceea ce a dus în consecință la nesoluționarea fondului apelurilor declarate și adoptarea unei soluții pripite de condamnare în privința lui Sanduța E.

Instanța de recurs a indicat că, instanța de apel la judecarea cauzei trebuia să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate inculpatului, să verifice și să aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și să constate dacă acțiunile comise de inculpat se încadrează în baza art. 217¹ alin.(4) lit. b) și d) și art. 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, după cum pledează procurorul, sau urmează a fi reținută altă calificare în sarcina lui Sanduța E.

La caz, reieșind din partea descriptivă a deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit a constatat că, instanța de apel preluînd argumentele formulate de prima instanță în sentință și folosind fraze generale, a menținut o încadrare juridică greșită, nu a respins argumentat toate alegațiile apelanților invocate în cererile lor de apel și nu a formulat o motivare corespunzătoare vizavi de chestiunile care au importanță decisivă în acest dosar, prin ce a admis erorile de drept prevăzute de pct. 6) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Colegiul penal lărgit, parțial, a susținut concluziile la care a ajuns instanța de apel, și anume acelea în care instanța consemnează că din învinuirea incriminată lui Sanduța E. urmează a fi exclusă agravanta prevăzută de lit. b) din alin.(4) a art. 217¹ Cod penal - *săvârșirea faptei de un grup criminal organizat, așadar*, în această

parte Colegiul penal lărgit sa raliat statuărilor din decizia instanței de apel și a relevat că procurorul pe parcursul judecării acestei cauze nu a susținut învinuirea în sensul declarat și nu a prezentat instanței careva probe certe și convingătoare pentru a demonstra participația inculpatului la activitățile vreunui grup criminal organizat, specializat în circulația ilegală a substanțelor narcotice, după cum pretinde.

Instanța de recurs a mai indicat că nu orice grup de persoane care au comis în comun o infracțiune poate fi considerat un grup criminal organizat, or, ultima noțiune este una mult mai extinsă și complexă în coraport cu prima, atât din punct de vedere structural, cât și din punct de vedere al pregătirii de comiterea unei sau mai multor infracțiuni.

Colegiul penal lărgit a menționat că fapta incriminatoare, așa precum este descrisă aceasta în rechizitoriu, nu evidențiază trăsăturile specifice unui grup criminal organizat și evident, toate aceste aspecte au fost luate în considerație de către instanțele de fond, care justificat au exclus agravanta prevăzută de lit. b) din alin.(4) a art. 217¹ Cod penal din învinuirea imputată inculpatului. În acest aspect, instanțele au respectat exigențele impuse de art. 6 paragraf. 3 CEDO acordând o atenție deosebită notificării „*acuzăției*” aduse lui Sanduța E.

Colegiul penal lărgit a conchis că concluziile la care a ajuns prima instanță, susținute și de instanța de apel, cu privire la aceea că: „...*vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 248 alin.(5) lit. d) Cod penal contrabanda, adică trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a substanțelor narcotice, tăinuindu-le de controlul vamal, prin ascunderea în locuri special pregătite sau adaptate în acest scop, în proporții deosebit de mari, a fost dovedită cu certitudine*”, sunt incorecte, ținând seama de interpretările doctrinare și jurisprudențiale pe cazuri similare.

Respectiv, a constatat că sunt vădit neîntemeiate argumentele și concluziile la care au ajuns instanțele ierarhic inferioare privitor la condamnarea lui Sanduța E. în baza art. 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, indicând că acțiunile legate de transportarea ilegală a substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor lor peste frontiera vamală a Republicii Moldova urmează a fi calificate în baza unui concurs ideal de infracțiuni prevăzute de art. 248 alin. (2) Cod penal, indiferent de proporțiile în care a fost comisă, și după caz, art. 217 sau art. 217¹ Cod penal.

Mai mult, Colegiul penal lărgit a considerat nefondate declarațiile inculpatului precum că dînsul nu cunoștea despre existența substanțelor narcotice depistate în mașina sa, dat fiind că automobilul său s-a aflat o perioadă în parcare în or. Paris, Franța, fără supraveghere, versiunea dată fiind apreciată ca o tactică de apărare pentru eschivarea de la răspunderea penală, or, în automobil a fost depistată o cantitate excesiv de mare, fiind ambalată și divizată în 90 de pachete de polietilenă alcătuită din 604 brichete, inculpatul nu este consumator de droguri, mai mult, la inculpat nu au fost găsite careva obiecte speciale pentru utilizarea substanțelor narcotice, ceea ce în opinia instanței de recurs cu certitudine denotă că

inculpatul urmărea intenția de a înstrăina substanțe narcotice, care reprezintă hașiș cu masa totală de 59,5 kg.

Avînd la bază raționamentele expuse, Colegiul penal lărgit a conchis că instanța de apel la examinarea cauzei nu a cercetat probele prezentate de către partea acuzării sub toate aspectele, nu le-a verificat și analizat prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării acestora și nu și-a motivat corespunzător soluția adoptată, de asemenea instanța de apel nu a făcut o analiză minuțioasă a chestiunilor de fapt criticate de părți, astfel nu a soluționat fondul apelurilor declarate.

Prin urmare, instanța de apel a admis încălcarea art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene, potrivit căruia - „... *orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, (...) a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa*”, în particular, instanța de apel nu a respins argumentat toate alegațiile procurorului și avocatului Grecu I., invocate în cererile de apel și nu a formulat o motivare corespunzătoare vizavi de chestiunile care au importanță decisivă în cauză.

Pe cale de consecință, toate cele consemnate supra au conturat opinia Colegiul penal lărgit că, în cauza deferită judecării, la etapa examinării apelurilor instanța a admis mai multe erori de drept prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, respectiv decizia instanței urmează a fi casată integral, cu remiterea cauzei la rejudecare.

Subsidiar, Colegiul penal lărgit a evidențiat că, la rejudecarea cauzei de către instanța de apel urmează a fi verificate și toate criticele expuse de recurenți în cererile de recurs, atît cele enunțate de avocatul Grecu I., cît și cele ale procurorului.

Totodată, Colegiul penal lărgit a reținut că, cauza penală privindu-l pe Sanduța E. a fost examinată în ordine de apel în completul din trei judecători din Curtea de Apel Cahul, și anume de: Vavrin G., Velea N., Dvurecenshii E., iar anterior judecătorii din aceeași instanță: Dănăilă I. și Petrov P., s-au expus asupra necesității prelungirii măsurii preventive în privința inculpatului, fiind în prezența circumstanței de incompatibilitate, participarea lor repetată la examinarea aceleiași cauze în ordine de apel fiind exclusă. În cadrul Curții de Apel Cahul, în prezent, activează șase judecători. Așadar, constituirea unui nou complet de judecată, pentru rejudecarea acestei cauze, la această instanță este imposibilă. Din atare considerente, cauza penală privindu-l pe Sanduța E., urmează a fi strămutată, la o altă instanță egală în grad, și anume la Curtea de Apel Comrat, pentru rejudecarea acesteia.

7. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 26 decembrie 2017 a fost respinsă ca nefondată cererea procurorului de repunere în termen a apelului.

Apelul declarat de procuror sa respins ca tardiv.

Sa admis apelul declarat de avocatul Grecu I. în numele inculpatului Sanduța Eduard, casată integral sentința, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care:

Sanduța Eduard Gheorghe a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) și art. 248 alin. (2) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa:

- în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal – 4 ani închisoare cu privarea de dreptul de a exercita activitatea legată de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani;

- în baza art. 248 alin. (2) Cod penal – 2 ani închisoare.

Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate sa stabilit lui Sanduța Eduard definitiv pedeapsa de 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitatea legată de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani.

Conform art. 90 Cod penal, sa suspendat condiționat executarea pedepsei cu închisoare aplicată lui Sanduța Eduard, stabilindu-i un termen de probă de 5 ani, obligându-l să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

7.1 Pentru a pronunța decizia, instanța de apel a constatat că apelul declarat de procuror, a fost depus la 15 septembrie 2016, în judecătoria Cahul, adică peste aproximativ 37 zile din momentul pronunțării sentinței(f.d.145, vol. II), prin urmare, instanța de apel a statuat că termenul de declarare a apelului de 15 zile, a expirat pentru procuror la data de 24 august 2016 și declarând apel la 15 septembrie 2016, procurorul a omis termenul legal, fapt recunoscut și de către procurorul apelant care a solicitat repunerea în termen.

Instanța de apel a menționat că termenul de apel este un termen procesual legal, durata lui fiind stabilită prin lege, termenul respectiv este absolut și are caracter imperativ, adică depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar dacă totuși apelul a fost declarat după expirarea termenului, acesta urmează a fi respins ca declarat peste termen, cu excepția când întârzierea a fost determinată de motive întemeiate, însă, la caz, această din urmă premiză nu s-a confirmat, astfel, în opinia instanței de apel, circumstanțele de fapt invocate de procurorul apelant întru justificarea omiterii termenului de apel, nu corespund circumstanțelor de drept, or, repunerea în termen se operează doar având prezente două condiții cumulative: întârzierea a fost determinată de motive întemeiate: calamitate naturală, accident, boală ș.a., pe care apreciindu-le, instanța de apel va constata dacă situația invocată de apelant constituie în mod efectiv o cauză de împiedicare a declarării apelului, instanța de apel a conchis, că în speță argumentele expuse de către procuror, reprezintă scuză privitor la omisiunea termenului de apel, prevăzut exhaustiv de legea procesual-penală și nu pot fi apreciate ca temeiuri pentru repunere în termen a apelului, deoarece nu a fost probată omisiunea termenului de utilizare a căii de atac – apelul și că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate.

În continuare, instanța de apel a constatat că instanța de fond întemeiat a pronunțat în privința inculpatului Sanduța Eduard sentința de condamnare și corect a ajuns la concluzia că inculpatul Sanduța Eduard se face vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. 4 lit. b) Cod penal, corect a stabilit vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii de contrabandă, însă incorect a reținut încadrarea juridică a faptei în baza art. 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, drept urmare incorect fiind stabilită pedeapsa în baza acestei norme cât și pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni în conformitate cu prevederile art.84 Cod penal.

Mai mult, instanța de apel lecturând textul sentinței contestate, a conchis că prima instanță, deși, a ajuns la concluzia condamnării inculpatului în baza art. 217 alin. (4) lit. b) și art.248 alin. (5) lit. d) Cod penal, în partea descriptivă a sentinței nu indică fapta (faptele) pe care le consideră ca fiind dovedite, ci indică învinuirea în baza căreia, cauza în privința învinuitului a fost trimisă în judecată, astfel, se reține că a adoptat o sentință contradictorie.

Instanța de apel a mai indicat că analizând probele cercetate direct și nemijlocit în instanța de apel, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, și apreciindu-le în baza propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, conform art. 101 Cod de procedură penală, instanța de apel a considerat că este demonstrată pe deplin vinovăția inculpatului Sanduța Eduard în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, conform indicilor: *circulația ilegală a substanțelor narcotice, manifestată prin păstrarea și transportarea lor, fără scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari, și în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 248 alin. (2) Cod penal, conform indicilor: contrabanda, adică trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a substanțelor narcotice, tăinuindu-le de controlul vamal, prin ascunderea în locuri special pregătite sau adaptate în acest scop, infracțiuni săvârșite în următoarele circumstanțe:*

Inculpatul Sanduța Eduard în perioada lunii mai 2015 a procurat mijlocul de transport de marca „Audi A6” cu n/î XXXXX, cu care la 18 septembrie 2015, a părăsit teritoriul Republicii Moldova, prin punctul de trecere a frontierei de stat Leușeni – Albița, în direcția României și ulterior, în țările Uniunii Europene.

Ulterior, în circumstanțe necunoscute de organul de urmărire penală, a intrat în posesia unei cantități deosebit de mari de hașiș, pe care urma să o introducă fraudulos pe teritoriul Republicii Moldova.

Astfel, continuând acțiunile criminale, îndreptate spre introducerea frauduloasă pe teritoriul Republicii Moldova a substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari, Sanduța Eduard, a confecționat un ascunziș, situat între podeaua mijlocului de transport și bancheta din spate a pasagerului a automobilului „Audi

A6” cu numărul de înmatriculare XXXXX, unde a disimulat 90 de pachete cu hașiș, ambalate în materie polimerică.

La 03 noiembrie 2015, aproximativ la ora 20.22, după trecerea frontierei vamale de către Sanduța Eduard, prin punctul de trecere Giurgiulești-Galați auto, situat în s. Giurgiulești, r-nul Cahul, automobilul de marca „Audi” de model ”A6” cu n/î XXXXX a fost supus percheziției.

În rezultatul percheziției, în ascunzișul confecționat artizanal, situat între podeaua mijlocului de transport și bancheta din spate a pasagerului a automobilului de marca „Audi” de model „A6” cu n/î XXXXX, au fost depistate și ridicate 90 de pachete de polietilenă, în care se afla substanță solidă, de culoare cafenie, de proveniență vegetală, cu miros specific.

Potrivit raportului de expertiză nr. 10177 din 05 noiembrie 2015, masa vegetală alcătuită din 604 brichete, presate, de culoare cafenie, din cele 90 de pachete prezentate spre cercetare, ridicate la data de 04 noiembrie 2015, în urma percheziției automobilului de marca „Audi” de model „A6” cu n/î XXXXX, reprezintă hașiș, cu masa totală de 59,5 kg și se atribuie la substanțele narcotice.

Instanța de apel a conchis că nu poate reține în sarcina inculpatului, învinuirea adusă de acuzatorul de stat precum că, reieșind din cantitatea substanțelor narcotice sub formă de hașiș, pe care le transporta inculpatul Sanduța Eduard peste frontiera Republicii Moldova și le-a introdus pe teritoriul țării, indică la faptul că erau în scop de înstrăinare, cu încadrarea juridică a acestor acțiuni în baza art.217¹ alin. (4) Cod penal „*Circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora în scop de înstrăinare,*”.

Instanța de apel, a constatat că în fapta inculpatului există semnele componentei infracțiunii de contrabandă, fără calificativul agravant „*în proporții deosebit de mari,*” acest calificativ gășindu-și confirmarea la încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului în baza art. 217 alin. (4) Cod penal, din aceste considerente instanța de apel a ajuns la concluzia recalificării acțiunilor inculpatului Sanduța Eduard de la art. 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, în baza art. 248 alin. (2) Cod penal.

La fel, instanța de apel a mai menționat că nu pot fi reținute argumentele părții apărării că inculpatul Sanduța Eduard nu a cunoscut despre existența substanțelor narcotice în automobilul ce îi aparține, așa cum automobilul respectiv, s-a aflat o perioadă la parcare în or. Paris, Franța, fiind pus la vânzare, or cele invocate este doar versiunea apărării neprobată prin careva probe, instanța de apel apreciind-o ca o metodă de apărare, ce are ca scop eschivarea de la răspundere și pedeapsă penală.

Instanța de apel a considerat că sunt neîntemeiate argumentele părții apărării precum că învinuirea formulată inculpatului poartă un caracter formal, or, din probele administrate s-a demonstrat cu certitudine săvârșirea de către inculpat a faptei prejudiciabile de transportare peste frontiera vamală a Republicii Moldova prin contrabandă a substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari.

În continuare, instanța de apel la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului a ținut cont de faptul că inculpatul prin concurs ideal de infracțiuni, a comis infracțiunile prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal și art. 248 alin. (2) Cod penal, care conform art. 16 alin. (4) CP se atribuie la categoria infracțiunilor grave și mai puțin grave, la locul de trai se caracterizează pozitiv, are doi copii minori la întreținere, anterior nu a fost judecat, nu este încadrat în câmpul muncii, lipsa circumstanțelor care atenuază și celor care agravează răspunderea acestuia, a considerat că corectarea și reeducarea vinovatului este posibilă fără izolarea acestuia de societate, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal și stabilirea unui termen de probă de 5 ani.

8. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către procurorul participant în instanța de Apel Comrat, Andronic Natalia, invocând drept temeiuri pct. 6), 10), 12), 16) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, invocând:

- instanțele de judecată neîntemeiat au recalificat acțiunile inculpatului;
- a fost stabilit faptul că inculpatul nu este consumator de droguri, scopul acestuia era doar de a transporta ilegal droguri peste frontiera vamală;
- ținând cont de cantitatea de droguri ridicată și depistată în cadrul percheziției din 04.11.2015, putem concluziona ca inculpatul a introdus hașiș în proporții deosebit de mari în Republica Moldova cu scopul înstrăinării acesteia;
- cauza penală de acuzare a inculpatului Sanduța Eduard a fost disjunsă din materialele altei cauze penale privind activitatea unui grup criminal organizat, specializat în punerea în circulație a substanțelor narcotice în scopul obținerii de profit, inculpatul fiind membru al grupului criminal sus indicat, avea rolul de căraș, adică rolul de a introduce fraudulos peste frontiera vamală a Republicii Moldova substanțele narcotice;
- instanța de apel nu a luat în considerare declarațiile martorului Bucătaru Oleg date în instanța de fond la 15.07.2015, mai mult, aceste declarații nu se regăsesc în decizia instanței de apel;
- pe ambalajele polimerice în care erau împachetate 90 brichete de droguri, au fost depistate urme digitale ale altei persoane, ceea ce denotă faptul acționării inculpatului în cadrul unui grup de persoane cu repartizarea pentru fiecare a rolului său;
- vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, este pe deplin probată prin:
 - procesul verbal de percheziție din 04.11.2015, în cadrul căreia în mijlocul de transport de model „Audi A6” n.î. XXXXX au fost depistate 90 de pachete cu hașiș cu masa totală de 59.5 kg;
 - procesul verbal de examinare a obiectului din 19.11.2015 în cadrul căreia a fost supus examinării ascunzișul confecționat artizanal situat între podeaua

banchetei din spate a mijlocului de transport și portbagajul automobilului destinat pentru trecerea frauduloasă a frontierei vamale;

- este fără logică ca avocatului prezent la pronunțare să-i fie înmănată copia de pe sentința motivată imediat după pronunțare și ulterior să-i fie expediată prin poștă repetat;

- încălcarea termenului pentru declararea apelului de către procuror a fost determinată de motive întemeiate, anume din faptul că prima instanță a încălcat normele de procedură la adoptarea sentinței și înmânarea acesteia participanților la proces, eroare care nu poate fi pusă pe seama procurorului, or încălcarea termenului legal de contestare a fost generat de neinformarea despre existența actului judecătoresc pasibil contestării și nu de lipsa opțiunii participantului de a exercita contestarea actului judecătoresc;

- instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 76 Cod penal, de gravitatea infracțiunilor comise, de personalitatea inculpatului, de lipsa circumstanțelor atenuante, inculpatul nu a recunoscut vina, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, astfel, stabilind greșit pedepsele;

- instanța de apel a constatat necesar stabilirea pedepsei sub formă de închisoare, și ulterior bazându-se pe aceleași circumstanțe stabilește un termen de probă în temeiul art. 90 Cod penal, respectiv acordând o dublă valență juridică circumstanțelor care influențează la individualizarea pedepsei penale;

- aplicarea suspendării condiționate a pedepsei penale cu închisoare nu este motivată de loc.

9. Judecând recursurile declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit conchide că recursul declarat de către procurorul participant în instanța de Apel Comrat, Andronic Natalia, urmează a fi respins ca inadmisibil fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând recursul ordinar declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă respingerea ca inadmisibil a acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Colegiul penal lărgit reține că, recurentul indică ca temeiuri pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 12), 16) Cod de procedură penală.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că motivele – temeiurile de recurs invocate de recurent nu s-au confirmat în instanța de recurs ordinar, argumentând în acest context următoarele.

Se indică că, apelul procurorului a fost respins pe motiv că a depus apelul peste termen, instanța de apel indicând că nu a fost probată omisiunea termenului de utilizare a căii de atac – apelul, cu motive întemeiate.

Reieșind din aceste circumstanțe, conform prevederilor art. 420 alin. (4) Cod de procedură penală, procurorul care nu a folosit calea apelului poate ataca cu recurs decizia instanței de apel prin care a fost admis apelul declarat de partea apărării, adică în speța dată, procurorul poate critica numai respingerea apelului procurorului ca tardiv și recalificarea acțiunilor inculpatului Sanduța Eduard de la prevederile art. 248 alin. (5) lit. d) Cod penal la art. 248 alin. (2) Cod penal.

Astfel, Colegiul penal lărgit, constată că argumentele invocate de procuror precum că încălcarea termenului pentru declararea apelului de către procuror a fost determinată de motive întemeiate, anume din faptul că prima instanță a încălcat normele de procedură la adoptarea sentinței și înmânarea acesteia participanților la proces, eroare care nu poate fi pusă pe seama procurorului, or încălcarea termenului legal de contestare a fost generată de neinformarea despre existența actului judecătoresc pasibil contestării și nu de lipsa opțiunii participantului de a exercita contestarea actului judecătoresc, nu pot fi acceptate, or, aceste motive au fost obiect de examinare în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-a formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului în decizia atacată (f.d. 40 – 42 v. III), motivare pe care Colegiul penal lărgit o însușește, ce este conform practicii CtEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

În continuare, Colegiul penal lărgit statuează că, procurorii desemnați nu au înaintat careva obiecții la procesul – verbal al ședinței de judecată din prima instanță unde este indicat(f.d. 111 v. II) că se dă citire sentinței integrale, or, conform art. 336 alin. (6) Cod de procedură penală, *„În termen de 3 zile lucrătoare de la data anunțării semnării procesului-verbal, participanții la proces au dreptul să formuleze obiecții asupra lui, indicând inexactitățile și motivele pentru care îl consideră incomplet.”*, mai mult, în acest proces – verbal nu există mențiunea când va fi pronunțată sentința integrală.

Motivele invocate de recurent cu referire la faptul că în speță a fost pronunțat dispozitivul sentinței și nu sentința integrală, Colegiul penal lărgit le respinge, precizând că în materialele cauzei lipsește dispozitivul sentinței ca act procesual întocmit de judecător, iar neclaritățile cu privire la înmânarea copieii de pe sentință inculpatului și avocatului acestuia, nu pot fi tălmăcite în defavoarea inculpatului în speța dată, ce este conform practicii CtEDO, hotărârea Ștefan vs România din 29.04.2010, unde CtEDO a statuat că *„Statul este cel care trebuie să își asume erorile comise de Parchet sau de o instanță de judecată și că aceste erori nu trebuie reparate în detrimentul persoanei vizate de procedura în cauză”*.

Cât privește motivele din recurs cu privire la critica recalificării acțiunilor inculpatului de la art. 248 alin. (5) lit. d) Cod penal la art. 248 alin. (2) Cod penal, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel prin această recalificare a îndeplinit indicațiile date prin decizia Colegiului penal lărgit din 16 mai 2016 (f.d. 241 – 242 v. II) unde sa invocat că „în jurisprudență s-a statuat în mod constant că acțiunile legate de transportarea ilegală a substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor peste frontiera vamală a Republicii Moldova, urmează a fi calificate în baza unui concurs ideal de infracțiuni prevăzute de art. 248 alin. (2) Cod penal, indiferent de proporțiile în care a fost comisă și după caz, de art. 217 sau art. 217¹ Cod penal. Această interpretare vine de la regula fixată la art. 3 alin. (2) Cod penal, potrivit căruia interpretarea extensivă defavorabilă a legii este interzisă.

În contextul celor expuse, Colegiul penal lărgit conchide că concluziile la care a ajuns prima instanță, susținute și de Curtea de apel, cu privire la aceea că: „.....vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 248 alin. (5) lit. d) Cod penal contrabanda, adică trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a substanțelor narcotice, tăinuindu-le de controlul vamal, prin ascunderea în locuri special pregătite sau adaptate în acest scop, în proporții deosebit de mari, a fost dovedită cu certitudine”, sunt incorecte, ținând seama de interpretările doctrinare și jurisprudențiale pe cazuri similare evidențiate supra.

Respectiv, se constată că sunt vădit neîntemeiate argumentele și concluziile la care au ajuns instanțele ierarhic inferioare privitor la condamnarea lui Sanduța E. în baza art. 248 alin. (5) lit. d) Cod penal.”

Astfel, Colegiul penal lărgit constată că în decizia instanței de apel atacată (f.d. 43 – 45 v. III) anume aceste motive au stat la baza recalificării acțiunilor inculpatului de la prevederile art. 248 alin. (5) lit. d) Cod penal la art. 248 alin. (2) Cod penal, ce se consideră ca corecte în speța dată, motive care sunt însușite de instanța de recurs ordinar, ce este conform practicii CtEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

Cat ține de motivele invocate de recurent prin care critică modalitatea de individualizare a executării pedepsei sub aspectul nemotivării aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, Colegiul penal lărgit indică că, apelul declarat peste termen poate fi considerat ca un apel nedeclarat, astfel lipsa apelului procurorului împotriva sentinței prin care sau aplicat prevederile art. 90 Cod penal în privința inculpatului, îl privează în prezent pe procuror de dreptul de a declara recurs ordinar criticând aplicarea art. 90 Cod penal, ce este în conformitate cu prevederile art. 420 alin. (4) Cod de procedură penală.

8. În consecință, Colegiul penal lărgit nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de procuror ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat de procuror urmează a fi respins ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

9. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul participant în instanța de Apel Comrat, Andronic Natalia împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 26 decembrie 2017, în cauza penală privindu-1 pe **Sanduța Eduard XXXXX**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **06 iulie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Țurcan Anatolie

Alerguș Constantin

Cobzac Elena

Boico Victor